

ที่ปรึกษา

พระมงคลธรรมาภิธาน, ผศ.ดร.	รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธร
พระมหามหาวินทร์ ปุริสุตโตโม, ผศ.ดร.	รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ด้านวิจัยและนวัตกรรม
พระมหาสุเทพ สุปณฺธิโต, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
รศ.ดร. สมชัย ศรีนอก	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
รศ.ดร. สมศักดิ์ บุญปู	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

บรรณาธิการ

พระมหาสามารถ จานิสโร, ดร.

กองบรรณาธิการ

พระครูปลัดสุวัฒนสังข์คุณ, ดร.	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ผศ.ดร. ชาตรี ชุมแสน	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
ผศ.ดร. พงษ์ประภากรณ์ สุระรินทร์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผศ.ดร. เกรียงไกร พินยารักษ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พ.ต.ท. หญิง ดร. ปิยะนุช ศรีสรานุกรม	คณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
ดร. ละอองดาว เตชะวิญญูธรรม	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ดร. วรรณภา พ่วงพร้อม	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ฝ่ายประสานงานและจัดการ

พระปรัชญา จิตธมโม	พระชัยสิทธิ์ อคฺควณโณ
นางสาวณทิพรดา ไชยศิลป์	

ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ

พระมหาอุดร มากดี, ผศ.ดร.

พระครูพัฒนศาสนบัณฑิต, ดร

ผศ.ดร. ทิพมาศ เสวตวรโชติ

ผศ.ดร. อธิ์กร วรบำรุงกุล

ผศ.ดร. ชาตรี ชุมเสน

ผศ.ดร. เมธา หริมเทพาธิป

ผศ.ดร. อานนท์ เมธีวรรณ

พ.ต.ท. หญิง ดร. ปิยะนุช ศรีสรานุกร

ผศ.ดร. ในตะวัน กำหอม

ผศ.ดร. สุธาสินี แสงมุกดา

ผศ.ดร. วินัยธร วิชัยดิษฐ์

ผศ.ดร.อานวย มีราคา

ดร. สุภัทรา ภูษิตรัตนวลี

ดร. โสภี วิวัฒน์ชาญกิจ

ดร. ศุภานนท์ ชอบประดิษฐ์

ดร. กรุณา มธูลาภรังสรรค์

ดร. จักรี ศรีจารุเมธีญาณ

ดร. เอกลักษณ์ เพ็ชรพรหม

ดร. ประทวน วันนิจ

ดร. สมเจต หลวงกัน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตพะเยา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

คณะสังคมศาสตร์และศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยทองสุข

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

วิทยาลัยพิษณุบัณฑิต

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

คณะสังคมศาสตร์และศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยทองสุข

คณะสังคมศาสตร์และศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยทองสุข

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธร

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ศูนย์พอเพียงศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

วิทยาลัยสงฆ์สุพรรณบุรีศรีสุวรรณภูมิ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

บทบรรณาธิการ

บทความวิจัยและบทความวิชาการในวารสารสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม-มิถุนายน 2567 มีเนื้อหาและประเด็นที่ค่อนข้างหลากหลาย แต่บทความทุกบทความยังคงไว้ซึ่งคุณภาพที่ผ่านการพิจารณากรองจากผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบประเมินคุณภาพ อีกทั้งทุกบทความทางกองบรรณาธิการจะให้ความสำคัญในแง่เป็นบทความที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับสาขาวิชาทางสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม รวมถึงการศึกษาเป็นหลักตามวัตถุประสงค์ของวารสาร โดยกองบรรณาธิการได้คัดเลือกคุณภาพเป็นการเบื้องต้นแล้วจึงทำการตอบรับเพื่อส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณากรองตามระบบต่อไป ทั้งนี้บทความที่ได้รับการคัดเลือกจะต้องมีลักษณะที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการประเมินคุณภาพวารสารของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย Thai Journal citation index Centre (TCI)

กองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่า บทความวิจัย และบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านการศึกษาให้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของประเทศไทยต่อไป โดยบทความวิจัย และบทความวิชาการ ประจำฉบับนี้มีประเด็นที่น่าสนใจ ดังต่อไปนี้

บทความวิจัยเรื่อง “สมรรถนะกับการบริหารงานบุคคลของบุคลากรทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระแก้ว” โดย เกศริน ทองใส, ในตะวัน กำหอม และอภิรัฐ เจาจะง สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะสังคมศาสตร์และศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยทองสุข ผลจากการวิจัยพบว่า “1) สมรรถนะของบุคลากรทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระแก้ว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าอันดับที่ 1 คือ ด้านสมรรถนะ ในการวางแผนและการบริหารจัดการ รองลงมา คือ ด้านสมรรถนะในการทำงานเป็นทีม และอันดับสุดท้าย คือ ด้านสมรรถนะในการปฏิบัติเชิงกลยุทธ์ 2) การบริหารงานบุคคลของบุคลากรทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระแก้ว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้านพบว่า ด้านที่อยู่ในระดับมาก อันดับที่ 1 คือ ด้านการส่งเสริมวินัยคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รองลงมา คือ ด้านการวางแผนอัตรากำลัง ตามลำดับ 3) ความสัมพันธ์ต่อสมรรถนะกับการบริหารงานบุคคลของบุคลากรทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระแก้ว ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะกับการบริหารงานบุคคลของบุคลากรทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระแก้ว พบว่า ด้านสมรรถนะในการวางแผนและการบริหารจัดการ ด้านสมรรถนะในการทำงานเป็นทีม ด้านสมรรถนะในการปฏิบัติเชิงกลยุทธ์ ให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ มีค่าเท่ากับ 0.910 และสามารถอธิบายความผันแปรของสมรรถนะกับการบริหารงานบุคคลของบุคลากรทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระแก้ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01”

บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง การสังเคราะห์ด้วยแสงของพืช โดยวิธีการเรียนรู้แบบ 4MAT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธัญบุรี” โดย อภิญา มณีวงศ์, วีระ วงศ์สรรค์ และธนาถ สมบูรณ์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ผลจากการวิจัยพบว่า “(1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่องการสังเคราะห์ด้วยแสงของพืช โดยวิธีการเรียนรู้แบบ 4MAT คิดเป็น ร้อยละ 80.08 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 80 (2) ความก้าวหน้าทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่องการสังเคราะห์ด้วยแสงของพืช โดยวิธีการเรียนรู้แบบ 4MAT มีคะแนนความก้าวหน้าคิดเป็น ร้อยละ 70 ซึ่งผ่านเกณฑ์

ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 50 (3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่องการสังเคราะห์ด้วยแสงของพืช โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, $S.D. = 1.45$)”

บทความวิจัยเรื่อง “อุปสงค์ทางการศึกษากับการพัฒนาสมรรถนะเชิงบริหารของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครปฐม” โดย จุไรรัตน์ โชติพิเชษฐ, โสภี วิวัฒน์ชาญกิจ และในตะวัน กำหอม สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะสังคมศาสตร์และศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยทองสุข ผลจากการวิจัยพบว่า “1) อุปสงค์ทางการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ รองลงมา คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรม และอันดับสุดท้าย คือ ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ตามลำดับ 2) การพัฒนาสมรรถนะเชิงบริหาร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านสมรรถนะในการสื่อสาร รองลงมา คือ ด้านสมรรถนะในการทำงานเป็นทีม ด้านสมรรถนะในการวางแผนและการบริหารจัดการ ด้านสมรรถนะในการปฏิบัติเชิงกลยุทธ์ ด้านสมรรถนะในการบริหารตนเอง และอันดับสุดท้าย คือ ด้านสมรรถนะในการตระหนักรู้โลกาภิวัตน์ตามลำดับ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์ทางการศึกษากับการพัฒนาสมรรถนะเชิงบริหาร ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ของอุปสงค์ทางการศึกษากับการพัฒนาสมรรถนะเชิงบริหารของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครปฐม มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ มีค่าเท่ากับ 0.911 สามารถอธิบายความผันแปรของอุปสงค์ทางการศึกษากับการพัฒนาสมรรถนะเชิงบริหารของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครปฐม พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01”

บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคลองบางกระทึก” โดย นพรัตน์ ตานาคำ, พระมหาคณาวุฒิ อคฺคปัญโญ (บำรุงทรัพย์), พระมหาพนพร อภิพนฺโธ (ศรีวัฒนกุลชัย) และพระสุรพล อารมโณ (ไกรรอด) สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย ผลจากการวิจัยพบว่า “ผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียน ในรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวนนักเรียน 19 คน โดยภาพรวมนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมมีพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่มผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทุกคน มีค่าเฉลี่ยที่ระดับ 8.20 เมื่อจำแนกเป็นรายกิจกรรม พบว่านักเรียนที่ได้ผ่านการเข้าร่วมการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ราย ได้แก่ กิจกรรมการร่วมมือในการทำกิจกรรมผ่าน 16 คน ค่าเฉลี่ยที่ระดับ 2.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ระดับ 0.61 ไม่ผ่าน 3 คน ค่าเฉลี่ยที่ระดับ 1.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ระดับ 0.00 มี กิจกรรมกล่าออกมาแสดงความสามารถ ผ่าน 13 คน ไม่ผ่าน 6 คน ค่าเฉลี่ยที่ระดับ 2.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ระดับ 0.49 และกิจกรรมรับผิดชอบหน้าที่ 14 คน ไม่ผ่าน 5 คน ค่าเฉลี่ยที่ระดับ 2.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ระดับ 0.35 2) ผลการวิเคราะห์ความคงทนของพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่มของนักเรียนหลังจากได้รับกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือในรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ทั้งหมด 19 คน โดยภาพรวมนักเรียนมีความคงทนของพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่มผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทุกคน เมื่อจำแนกเป็นรายสัปดาห์ พบว่านักเรียนที่ได้ผ่านการเข้าร่วมการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งแบ่งออกเป็น 2 สัปดาห์ ได้แก่ คะแนนฝึกหลังเรียน คนที่ผ่านมี 17 คน ไม่ผ่าน 2 คน มีค่า $\bar{X}$ อยู่ที่ 6.32 ค่า IQR อยู่ที่ 10.53 คะแนนแบบฝึกหลังเรียน 1 สัปดาห์ คนที่ผ่าน 19 คน มีค่า $\bar{X}$ อยู่ที่ 7 ค่า IQR อยู่ที่ 10.53 คะแนนแบบฝึกหลังเรียน 2 สัปดาห์ คนที่ผ่าน 19 คน มีค่า $\bar{X}$ อยู่ที่ 9.37 ค่า IQR อยู่ที่ 5.26

ความคงทนครั้งที่ 1 ค่าร้อยละ ค่า $\bar{S}$ อยู่ที่ 21.43 ค่า IQR อยู่ที่ 2.50 ความคงทนครั้งที่ 2 ค่าร้อยละ ค่า $\bar{S}$ อยู่ที่ 128.57 ค่า IQR อยู่ที่ 5.00”

บทความวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจกับงานบริหารกิจการนักเรียนของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2” โดย ดริศ อธิธรรมรัตน์, โสภี วิวัฒน์ชาญกิจ และในตะวัน กำหอม สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะสังคมศาสตร์และศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยทองสุข ผลจากการวิจัยพบว่า “1) การตัดสินใจ ภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการกำหนดปัญหา รองลงมา คือ ด้านการค้นหาทางเลือก ด้านการประเมินทางเลือก ด้านการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติตามการตัดสินใจ และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการประเมินผลลัพธ์และให้ข้อมูลป้อนกลับตามลำดับ 2) งานบริหารกิจการนักเรียน ภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน รองลงมา คือ ด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ด้านการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนตามลำดับ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างการตัดสินใจกับงานบริหารกิจการนักเรียนของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ด้วยวิธีการถดถอยพหุคูณ พบว่า ด้านการกำหนดปัญหา ด้านการค้นหาทางเลือก ด้านการประเมินทางเลือก ด้านการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติตามการตัดสินใจ ด้านการประเมินผลลัพธ์และให้ข้อมูลป้อนกลับ และงานกิจการนักเรียนตามลำดับความสำคัญใหม่ให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) มีค่าเท่ากับ 0.910 และสามารถอธิบายความผันแปร ของการตัดสินใจกับงานบริหารกิจการนักเรียนของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้ร้อยละ 82.80 ($R^2=0.828$) และผลการทดสอบสมมติฐานงานกิจการนักเรียนส่งผลทางบวกต่องานบริหารกิจการนักเรียน ทุกสมมติฐานมีความสอดคล้อง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01”

บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทสนทนาภาษาจีน เรื่อง เวลา โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี” โดย ชุตินา จันทร, ธนาคล สมบูรณ์ และวิระ วงศ์สรรค์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ผลจากการศึกษาพบว่า “1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทสนทนาภาษาจีนเรื่องเวลา โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เฉลี่ยร้อยละ 74.11 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 2) ความก้าวหน้าทางการเรียนบทสนทนาเรื่องเวลา โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี มีความก้าวหน้าเท่ากับ 0.57 อยู่ในระดับปานกลางและ 3) เจตคติของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาจีน โดยใช้ทฤษฎี การเรียนรู้ของกาเย่ อยู่ในระดับดี”

บทความวิชาการเรื่อง “นวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัลดิสรรัปชั่น 2570” โดย พระธีรวัฒน์ อ้นเต้ง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลจากการศึกษาพบว่า “การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่หลายๆ ด้านโดยเฉพาะความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว จนเรียกได้ว่าเข้าสู่ยุค “ดิจิทัลดิสรรัปชั่น” (Digital Disruption) ยิ่งทำให้เกิดผลกระทบที่รุนแรงเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะด้านการศึกษาในแง่ของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนต้องปรับปรุงและพัฒนาให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว จะต้องบูรณาการหลักสูตรและรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย

และใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจ ซึ่งผู้เขียนได้ออกแบบเป็นโมเดลแนวคิดการจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัลที่สร้างขึ้น โดยใช้ชื่อว่า “SPECIE Model” ประกอบด้วย 1) Specific หมายถึง หลักสูตรที่มีความพิเศษ แปลกใหม่ ตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียน เช่น หลักสูตรข้าม ศาสตร์ 2) Program Learning หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผสมผสาน เช่น Lifelong Learning, Credit Bank, Blended Learning, Hybrid Learning, Hyflux Learning 3) Executive หมายถึง ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาต้องให้การสนับสนุนให้ทุกๆ ด้าน เช่น เทคโนโลยี, ทรัพยากร, งบประมาณ 4) Curriculum หมายถึง หลักสูตรที่รองรับความต้องการของผู้ประกอบการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น Sandbox, Module, MOOCs 5) Instructor หมายถึง ผู้สอนที่สามารถบูรณาการการจัดการเรียนการสอนกับเทคโนโลยีได้เป็นอย่างดีและ 6) Entrepreneur หมายถึง การจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ประกอบการทั้งทุกส่วนนี้ต้องร่วมกันออกแบบพัฒนา หลักสูตรและจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติ และนำไปสู่การพัฒนากำลังคนตอบโจทย์ตลาดแรงงานในอนาคตได้”

บทความวิชาการเรื่อง “จิตอาสาภพมาหาแห่งความดี” โดย พูนศักดิ์ กมล วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลจากการศึกษาพบว่า “การสร้างความเป็นไปในรูปแบบนามธรรมเป็นแนวคิดที่ว่าการทำงานด้านจิตอาสาเป็นภพมาหา โดยการทำงานอาสาในชุมชนหรือองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรส่วนตัว และมักจะมุ่งเน้นการช่วยเหลือและเป็นประโยชน์ต่อคนอื่นๆ โดยมีความกระตือรือร้นที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นอย่างเต็มที่ โดยไม่คาดหวังการได้รับสิ่งใดเป็นสิ่งที่ตอบแทน แนวคิดนี้เน้นการเสริมสร้างคุณค่าทางจิตใจและความเอื้อเฟื้อต่อผู้อื่นในชุมชนจึงมักเกี่ยวข้องกับความเชื่อทางศาสนา ค่านิยมสังคม หรือความผูกพันอารมณ์ต่อชุมชน โดยความสำคัญแล้วการทำงานในรูปแบบของจิตอาสา เป็นการส่งเสริมและสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีในชุมชน และเป็นการสร้างสังคมที่มีคุณธรรมความเป็นธรรมและเสมอภาคต่อกันในสังคม”

บทความวิชาการเรื่อง “ญาณวิทยาในกาลามสูตร” โดย เมธา หริมเทพาธิป สาขาวิชาปรัชญาและจริยศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาผลจากการศึกษาพบว่า “กาลามสูตรทั้ง 10 ข้อ เป็นการนำเสนอข้อเกิดแห่งความรู้ 10 ประการ ได้แก่ 1) ความรู้ที่อ้างมาจากการฟังต่อๆ กันมา 2) ความรู้ที่อ้างมาจากประเพณี 3) ความรู้ที่อ้างมาจากคำเล่าลือหรือข่าวสาร 4) ความรู้ที่อ้างมาจากตำรา คัมภีร์ หนังสือ ตลอดจนสิ่งพิมพ์ทุกประเภท 5) ความรู้ที่อ้างมาจากตรรกะนิรนัยที่ดูสอดคล้องกับเหตุผล 6) ความรู้ที่อ้างมาจากตรรกะอุปนัยหรือการอ้างสถิติหรือการเก็บปรากฏการณ์ซ้ำๆ จากธรรมชาติในเชิงการทดลอง 7) ความรู้ที่อ้างมาจากการคาดคะเนตามประสบการณ์หรือในเชิงปรากฏการณ์วิทยา 8) ความรู้ที่อ้างมาจากความคิดเห็น แนวคิด ทฤษฎี หลักการ ระบบปรัชญาที่ตนเชื่อถือ 9) ความรู้ที่อ้างมาจากบุคคลที่ตนเชื่อถือ 10) ความรู้ที่มาจากครูบาอาจารย์ของเรา หรือเจ้าลัทธิที่เรานับถือ การวิเคราะห์ตีความญาณวิทยาในกาลามสูตรทำให้เกิดสติปัญญา เข้าใจในเกณฑ์ตัดสินความจริงว่าความรู้ใดที่ควรเชื่อควรปฏิบัติ และความรู้ใดที่ไม่ควรเชื่อ ไม่ควรปฏิบัติตาม โดยใช้วิจารณ์ญาณในการตัดสินใจ อันก่อให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งโดยส่วนตนและส่วนรวมต่อไป”

กองบรรณาธิการขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ประเมินบทความ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงบทความให้มีคุณภาพตามมาตรฐานของการประเมินคุณภาพวารสารของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย Thai Journal citation index Centre (TCI)

พระมหาสามารถ จานิสโร, ดร.

บรรณาธิการ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1 สมรรถนะกับการบริหารงานบุคคลของบุคลากรทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระแก้ว Competency and Personnel Management of Educational Personnel Sa Kaeo Secondary Educational Service Area Office. เกษริน ทองใสล, ในตะวัน กำหอม, อภิรัฐ เจาะจง	1
2 การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง การสังเคราะห์ด้วยแสงของพืช โดยวิธีการเรียนรู้แบบ 4MAT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธัญบุรี The Development of Learning Achievement in Science and Technology on the Photosynthesis of Plant using the 4MAT Learning Mathayom 1 Students Thanyaburi School. อภิญญา มณีวงศ์, วีระ วงศ์สรรค์, ธนาตล สมบูรณ์	12
3 อุปสงค์ทางการศึกษากับพัฒนาสมรรถนะเชิงบริหารของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครปฐม Educational Demand and Administrative Competency Development of Educational Personnel Nakhon Pathom Secondary Educational Service Area Office. จุไรรัตน์ โชติพิเชฐ, โสภี วิวัฒน์ชาญกิจ, ในตะวัน กำหอม	23
4 การพัฒนาพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่องประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคลองบางกระทึก Development of Group work Behavior using Cooperative Learning Processes on the Topic of Local Customs and Culture in Social Studies, Religion, and Culture for 3rd-Grade Students at Klung Bangkrathuek School. นพรัตน์ ตานำคำ, พระมหาคณาวุฒิ อคฺคปัญโญ (บำรุงทรัพย์), พระมหานพพร อภิพนโธ (ศรีวัฒนกุลชัย), พระสุรพล อภรณ์ (ไกรรอด)	38
5 การตัดสินใจกับงานบริหารกิจการนักเรียนของบุคลากรทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 Decision making on Student Affairs Administration by Educational Personnel under the Chonburi Primary Educational Service Area Office 2 Province. ดริศ อธิธรรมรัตน์, โสภี วิวัฒน์ชาญกิจ, ในตะวัน กำหอม	48

6	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทสนทนาภาษาจีน เรื่อง เวลา โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกอาหารและโภชนาการวิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี The Development of Academic Achievement in Chinese Conversation of using Gaye's Learning Food and Nutrition Department Kanchanaburi Vocational College. ชุตินา จันทร์, ธนาตล สมบูรณ์, วีระ วงศ์สรรค์	62
7	นวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัลดิสรพ์ชั้น 2570 Innovation in Instruction and Learning in the Age of Digital Disruption 2570. พระธีรวัฒน์ อ้นเต้ง	73
8	จิตอาสาภพมายาแห่งความดี Volunteer Spirit: The Elixir of Goodness. พูนศักดิ์ กมล	86
9	ญาณวิทยาในกาลามสูตร Epistemology in the Kalama Sutta. เมธา หริมเทพาธิป	93
	จริยธรรมการตีพิมพ์บทความ	106
	หลักเกณฑ์สำหรับการนิพนธ์	108